

# הבית ברחוב ארנון

בצידו המיורחני של פרקיאוניו האלגנטי בניו יורק, ורכשה דירה במקום הכי IN כיום ליד לינקולן סנטר. דירה קטנה וצנועה, צירוף של שתי דירות דופלקס רב קומתיות והגגות שעליהן. הריחוט גם הוא צנוע, סתם רהיטים אולטרא-מודרניים של מעצבים ידועים. לא הצלחתי לברר מאין סחבה את הכסף. תנסי לברר, או שילחי אותי לניו יורק. אפשר היום להשיג כרטיסיטיסה זולים. עד כאן. מ. שלום,

אני יכולה לשלוח אותך לכרכור, יש אוטובוס כל שעה. שפיון שאינו יודע שלכריסטינה פאולוצ'י יש כסף בארגזים לא יכול לעבור אצלי. כל אחד יספר לך שאת התואר רוזנת ירשה מאביה האיטלקי, ואילו את שקייהכסף הגדושים ירשה מאמה, יורשת למישפחת-הטייקונים האמריקאית ספולדינג. רק שהשקים רוז קצת עם השנים. היום נשאר רק ארגזים. שלח חשבונות, טמבל אחד. רחל.

מאת הדירות הרחתי ריחות של אפטר-שייבים ודאודורנטים מכל הסוגים ומכל המינים. החלטתי לבלוש ולברר.

על הדלת כתוב **תמר מרוז**. השם מוכר לי. מיטב חתיכה העיר עלו וירדו במעלה המדרגות, כולם נראים כמו בז'רנאלים ומריחים כהתאם. הצמרתי און לדלת, ושמעתי "יס, מיי דיר, נו, מיי דיר, סו נייס טו סי יו, כריסטינה", "יו לוק וונדרפול, כריסטינה". "ווט אר יו דואינג טריניטי, כריסטינה?"

הצצתי שוב על הדלת, אך אין טעות: כתוב תמר מרוז. מאין צצה שם כריסטינה? עד ששמעתי את אחד הדו"ג'זאנים מזכיר את השם פאולוצ'י, והבנתי. המשכתי לרחרח עוד יום יומיים והסתבר:

הרוזנת **כריסטינה פאולוצ'י** קפצה ארצה לשלושה ימים קצרים, לראות מה שלום החברה ולהעיק מבט במיבחר השנה של חתיכים ישראלים חרשים. היא באה מפסטיבל-הסרטים בקאן, והמשיכה כעבור שלושה ימים לתחרות הגרנד-פרי, מרוץ-המכוניות הגדול במונטה-קרלו.

לנתיחה, שבוע בראשה, אין סימן וזכר. את מקום הקרחת הבוקהקת שלאחר הניתוח תפשה רעמת שיער בלונדי. יפה כמו תמיד. מפיטפוטיה שמעתי שנפרדה מבעלה, ד"ר הווארד ביילין, ומכרה את דירתה המפוארת



רוזנת כריסטינה פאולוצ'י כסף בארגזים

חשבתם שרק במיגדלים שמח? לפעמים במעוטיקומות שמח יותר. אך יש בעיה. לך ושתול איזה שפיון רוז וקטן בחדר-מדרגות, שהיררים לא יבחינו בו. או צפה לניסים.

ונס התרחש. תפסתי אחד העובד כחוש-הריח. תנו לו להריח או לרחרח, וכיאל לכם סיפור. שילחתי אותו נגד היררים בבית הגאה ברחוב ארנון בתל-אביב. לרחל שלום.

הגעת לרחוב ארנון, ככקשתך, מחטתי את האף בשדרות ב'רגוריון. הריחות שעולים מהבית מהממים.

מאת הדירות הרחתי ריח מרענן. הצמרתי און, שמעתי את קולו של "יש עניין", הוא ג'בי ג'זיב מיודענו.

מדירה אחרת הרחתי תבשיל ההולך ונשרף. נדמה לי שגיליה אלמגור הקדיחה הפעם את תבשילה. נראה אם יענקלה אגמון יסכים לאכול.

מדירה שלישיית הרחתי ריח צבעי-שמן, טרפנטין וגואש. הסתבר שמשושה גת תקע בה יתר.

מדירה אחרת עלה ריח תרופות. מדי פעם הופיעו חתיכות בפתח. על הדלת כתוב "פרופסור מוזני רביד".

המשכתי לחפש. דירת-הגג הריחה מריח גנים, על הדלת כתוב קונטיני, אולי אלה מהסרט.

## בון סואר, מדמואזל

ישר מהבר של אחד המקומות בעיר הלוהטת הזו.

ליד הבר התיישבה דוגמנית צמרת ידועה ומוכרת, והרימה כוסית לכבוד עצמה. הבר המה אנשים, והרעש והמהומה היו, כרגיל, עויים. ג'בר, הנראה כור, התקרב לאט-לאט לדוגמנית.

החלה סידרת דבריינימוסין בצרפתית, כוסיות הונפו אל על, מבטים לוהטים הוחלפו, ומשאי ומתן מיסחרי הביא לסיום מוצלח של העיסקה. תמורת 300 דולר במזומן — צ'קים לא מתקבלים — הלכה הצמרת לדגמן עבורו במשך לילה שלם. בון נוא!

בינתיים נאלצים השניים להסתפק בדירה שכורה בכמה מאות דולר בשיכון הפרולטרי בנווה-אביבים, בין שימעותן (פרס) ליצחק (רביץ).

ובאווירה פלבאית כזו יגיע לעולם, בעוד כחודש, הצאצא לבית זימנר. לא צאצאית, כי האולטרא-סאונד כבר הראה מין שפיץ קטן אי שם בתחתית התמונה.

כשסבא יגיע לברית אולי יתרכך ליבו, ויסיכים לקנות איזו דירה קטנה בסלמה ג'.

## שיכון בסלמה ג'

על מי אתם מתים לשמוע את סיפור-השבוע? על מי לא קראתם במדור אולי חרשיים? אני יודעת! על הנרי זימנר ועל אנדה רעייתו, ועל בטנה התופחת שאיטרטו תתרוקן.

קחו סיפור: לפני שהתחתנו, כשהנרי ליקט כוכבים בשמיים ותכשיטים על פני הארץ, הירבה לחלום על ביתם הגדול שיבנה. על פי טעמו, נדרשו לוילת-חלומותיו לפחות 17 דונם, לא פחות.

אחר-כך התחתנו כשאנדה כבר בהריון. שטח הווילה שיבנו הלך והצטמק. תחילה ירד 10 דונם בחלומותיו, אחר-כך הזכיר חמישה, וכיום אני חוששת שיסתפק בחצי דונם.

הבעיה היא שאת חלומותיו הוא חייב לתאם עם מציאות שקוראים לה אבא'לה, ואבא'לה יושב קצת במונטה-הרסילו או באנטוורפן, וכל הצעה או רעיון שמעלה הנרי זוכים למקלחת צוננים (בגלל החסילו, אולי?)

## הבן יקיר לי

מזה חודשים מתגוררים זוג הורים קשישים במלון הילטון בתל-אביב. חשבון ההוצאות שלהם שולם עד לחודש אוגוסט. מדי שבוע מצלצל הבן להורים ומתחנן שימינו את ידידיהם למלון ושייהנו. באותו מלון מתגוררת גם אשתו לשעבר.

מיהו אותו בן, המציף את מיישפתחו בפנינו ואהבה כזאת? המדובר במשולם ריקלים. מספרת אמו בטלי, בת ה-83, המתגוררת במלון, עם אביו, פנחס, בן ה-90: "אין כמוהו, הנכדים מטורפים



פיה ומשולם ריקלים חבילה מהחליקופטר

אחריו. הוא היה גם בעל נהדר במשך עשרות בשנים לאשתו הראשונה, יהודית. הוא הוריד לה מתנות מהשמיים. לעולם לא אשכח את יוס'הולדתה, כשהחליקופטר הטיס ברכת יוס'הולדת וורק חבילה לרגליה, ובה היתה מתנת יוס'הולדת שלו. עד היום הוא דואג לכלום. האמינו לי שחלקם של הילדים והנכדים לא יגרע כשיוולד התינוק החדש. יש לו בשביל כולם."



אנדה והנרי זימנר חלומות ומציאות